

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY

ZAKOŃCZENIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

Lekcja 11 — 16 marca

SIEDEM PLAG OSTATECZNYCH

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 15,1; 7,1-3; 14,9-10; 16,1-12; 17,1; Dn 5,1-30; Ap 16,16; 2 Tes 2,9-12.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Któż by się nie bał ciebie, Panie, i nie uwielbił imienia twego? Bo Ty jedynie jesteś święty, toteż wszystkie narody przyjdą i oddadzą ci pokłon, ponieważ objawiły się sprawiedliwe rządy twoje” (Ap 15,4).

Ap 11,18 podsumowuje wydarzenia na ziemi tuż przed finalną armagedonową bitwą: „Popadły w gniew narody”. Ten stan rzeczy na ziemi pasuje do opisu dni ostatecznych według Jezusa (zob. Łk 21,25) i wywołuje gniew Boga — Jego karę w postaci siedmiu plag ostatecznych wylanych na bezbożnych (zob. Ap 15,1).

15. rozdział *Apokalipsy Jana* rozpoczyna się sceną przedstawiającą siedmiu aniołów z siedmioma czaszami pełnymi gniewu Bożego. Ale zanim nastąpi wylanie gniewu, otrzymujemy wgląd w przyszłość wiernego ludu Bożego (zob. Ap 15,1-4). Wierni Boży zostali opisani jako ci, którzy zwyciężyli „nad zwierzęciem i jego posągami, i nad liczbą imienia jego” (Ap 15,2), a stali nad czymś, co przypominało morze przejrzyste jak szkło, oraz śpiewali pieśń Mojżesza i Baranka. Wszystko to przypomina nam Hebrajczyków na brzegu Morza Czerwonego świętujących zwycięstwo Boga nad Egipcjanami (zob. 15. rozdział *Księgi Wyjścia*).

Ci zwycięscy święci są tymi samymi, o których w Ap 14,1-5 czytamy jako o 144 tysiącach. Odrzucili oni znamię bestii i są chronieni przed siedmioma plagami ostatecznymi. Podczas powtórnego przyjścia Jezusa ich śmiertelne ciała zostaną przemienione i obdarzone nieśmiertelnością (zob. 1 Kor 15,51-54), a oni przylączą się do zmartwychwstałych świętych, by powitać Jezusa przychodzącego w mocy i chwale (zob. 1 Tes 4,17).

Ludzie dokonali wyboru, opowiadając się albo za Bogiem, albo za Babilonem. Zanim Chrystus przyjdzie powtórnie, niszczyielskie wiatry szatańskiej furii, powstrzymywane dotąd (zob. Ap 7,1-3), zostaną uwolnione, a potem nastąpi siedem plag ostatecznych.

Przeczytaj Ap 15,1 i Wj 7,1-11,10. Czego plagi egipskie mogą nauczyć nas o celu i znaczeniu siedmiu plag ostatecznych?

Siedem plag nosi miano *ostatecznych*, gdyż nastąpią u samego końca dziejów tego świata. W przeciwieństwie do nich plagi towarzyszące siedmiu trąbom obejmowały niemal całą erę chrześcijańską i miały ograniczony zasięg. Plagi towarzyszące trąbom spadały, gdy ewangelia nadal była głoszona (zob. Ap 10,8-11,14), a wstawiennictwo Chrystusa wciąż trwało (zob. Ap 8,2-5). Plagi te były więc połączone z miłosierdziem, a ich celem było przywieść wrogów Boga do skruchy.

Natomiast wylanie siedmiu plag ostatecznych nastanie tuż przed powtórным przyjściem Jezusa Chrystusa. Spadną one na tych, którzy, podobnie jak niegdyś faraon, zatwardzili swoje serca — odrzucili odkupieńczą miłość Boga i nie są już zdolni do okazania skruchy (zob. Ap 16,11). Gniew Boga to sprawiedliwy Jego sąd stosowny do wyborów dokonanych przez ludzi (zob. Rz 1,26-28). Potępieni ludzie poniosą konsekwencje własnych wyborów.

Przeczytaj Ap 15,5-8; Wj 40,34-35; 1 Krl 8,10-11. Co w kwestii czasu wylania siedmiu plag ostatecznych sugeruje stwierdzenie, iż „nikt nie mógł wejść do świątyni” (Ap 15,8)?

Zdanie „nikt nie mógł wejść do świątyni” (Ap 15,8), wskazuje, że czas łaski jest już zakończony (zob. Ap 22,11). Gdy wstawiennicza służba Chrystusa w niebie skończy się, nie będzie już możliwe doprowadzenie do skruchy kogokolwiek, kto wcześniej jej nie okazał. Tak więc siedem plag ostatecznych nie skłoni nikogo do skruchy, a jedynie obnażą one zatwardziałość serc tych, którzy stanęli po stronie Babilonu, oraz sprawią, że ludzie ci jeszcze bardziej znienawidzą Boga (zob. Ap 16,9.11).

Spójrz na stan współczesnego świata, który pogrąża się w coraz większym grzechu. Czego fakt, iż siedem plag ostatecznych jest tak długo odwlekanych, uczy o miłosierdziu i cierpliwości Boga?

Wraz z ustaniem w niebiańskiej świątyni wstawiennictwa Chrystusa los każdego człowieka będzie na zawsze przypieczętowany. Nadejdzie czas, by ci, którzy wzgardzili ewangelią, doświadczyli gniewu Bożego w całej pełni.

Siedem plag ostatecznych odzwierciedla plagi wylane na Egipt (zob. Wj 7,1-11,10). Jak plagi spadające na starożytnych Egipcjan nie dotknęły Izraelitów, tak i eschatologiczny lud Boży będzie chroniony w tym czasie ucisku (zob. Ps 91,3-10)¹. Plagi egipskie pokazały zatwardziałość serca faraona i niezdolność egipskich bogów do ochrony Egipcjan. Podobnie siedem plag ostatecznych stopniowo coraz bardziej zatwardzi serca czcicieli bestii z morza i objawi bezsilność Babilonu w kwestii uchronienia ich przed karą Bożą.

Przeczytaj Ap 16,1-11. Co i jak opisano w tych wersetach?

Pierwsze cztery plagi „nie ogarną całej ziemi, gdyż wszyscy jej mieszkańcy musieliby zginąć”². Pierwsza plaga powoduje złośliwe i odrażające wrzody wyłącznie u czcicieli bestii. Plagi druga i trzecia dotyczą mórz, rzek i źródeł, zamieniając wodę w krew. Bez wody do picia zbuntowana ludzkość nie może przetrwać. Czwarta plaga dotyka słońca, tak iż pali ludzi żarem, powodując nieznośne cierpienia.

Nieznośne cierpienie powodowane przez plagi nie zmiękczy serc niesprawiedliwych ludzi i nie zmienią oni swojej buntowniczej postawy. Zamiast tego będą oni przeklinać Boga i bluźnić Mu za to, że dopuścił do tych plag. Nikt z bezbożnych nie okaże więc skruchy.

W Ap 16,10-11 (zob. także Wj 10,21-23) widzimy, że piąta plaga dotknie tronu bestii. To szatan przekazał tron bestii (zob. Ap 13,2). Teraz nawet tron szatana nie może się ostać wobec siły plag. Gdy ludzie będą cierpieć, uświadomią sobie, że Babilon nie może ich ochronić. Jednak nastawili się przeciwko Bogu i nawet przerażające plagi nie zmienią ich postawy.

Jak możemy trwać w łączności z Panem, aby nawet w obliczu nieszczęścia być pewnymi Jego miłości i ufać Mu pomimo cierpienia, które nas spotyka?

¹ Zob. Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 450-452.

² Tamże, s. 450.

Przeczytaj Ap 16,12; 17,1.15. Co symbolizuje w *Apokalipsie Jana* rzeka Eufrat? Co oznacza wyschnięcie Eufratu w kontekście siedmiu plag ostatecznych?

W czasach starotestamentowych Eufrat był ważną ze strategicznego punktu widzenia rzeką dla wrogów Izraela — Asyrii i Babilonii. Rzeka ta przepływała przez Babilon i była bardzo ważna dla miasta, gdyż gwarantowała płony i dostarczała wody dla jego mieszkańców. Babilon bez Eufratu nie mógł po prostu istnieć.

Ap 17,1 opisuje eschatologiczny Babilon jako położony nad wieloma wodami, co przypuszczalnie jest nawiązaniem do Eufratu (zob. Jr 51,13). Ap 17,15 wyjaśnia, że wody, nad którymi rozsiadł się eschatologiczny Babilon, oznaczają ludzi, którzy go popierają — społeczne, świeckie i polityczne potęgi światowe stojące za tym systemem. Jednak siły te ostatecznie wycofają swoje poparcie dla Babilonu.

Scena przedstawiająca szóstą plagę odzwierciedla zdobycie starożytnego Babilonu przez Persa Cyrusa (zob. 5. rozdział *Księgi Daniela*). Według starożytnego greckiego historyka Herodota (485-426) pewnej nocy król Belsazar wydał ucztę dla swoich dostojników. Tej samej też nocy Persowie skierowali Eufrat do specjalnie wykopanego kanału i osuszonym korytem rzeki dostali się pod murami do miasta, zdobywając je z zaskoczenia.

Symboliczne wyschnięcie Eufratu w Ap 16,12 prowadzi do upadku eschatologicznego Babilonu. Ponieważ Eufrat w *Apokalipsie Jana* oznacza potęgę światowe wspierające Babilon, to wyschnięcie Eufratu oznacza wycofanie poparcia i atak na Babilon prowadzący do jego upadku.

Gdy ludzkość ujrzy gwałtowne zmiany zachodzące w świecie przyrody (zob. Ap 16,3-9), zwróci się do Babilonu o pomoc. Jednak gdy piąta plaga spadnie na siedzibę władzy Babilonu (zob. Ap 16,10-11), ludzie zrozumieją, że Babilon nie może im pomóc. Czując się oszukani, zwrócą się przeciwko Babilonowi i spowodują jego ostateczny upadek (zob. Ap 17,16). Jednak, jak zauważyliśmy, serca ludzi pozostaną zatwardziałe i nieprzychylnie wobec Boga i Jego naśladowców. Wskutek tego ludzie ci ulegną ostatecznemu zwiedzeniu szatana, który będzie usiłował posłużyć się nimi, aby zgładzić lud Boży z powierzchni ziemi.

W jaki sposób przekonales się, że ryzykowne jest pokładanie ufności w ludziach i ludzkich instytucjach?

W Ap 16,12 czytamy, że celem osuszenia Eufratu jest przygotowanie drogi „dla królów ze wschodu słońca”. W *Starym Testamencie* królowie ze wschodu słońca to Cyrus i jego armia przybywający z północy, a następnie podchodzący bezpośrednio do Babilonu ze wschodu (zob. Iz 41,25). Ich podbój Babilonii umożliwił ludowi Bożemu powrót do ojczyzny (zob. Iz 44,27-28). W podobny sposób symboliczne osuszenie eschatologicznego Eufratu przygotowuje drogą dla królów ze wschodu, by umożliwić wyzwolenie ludu Bożego u kresu historii świata.

Krółami ze wschodu słońca w Ap 16,12 są Chrystus i Jego niebiańskie wojsko. Podczas swego powtórnego przyjścia Jezus przybędzie w otoczeniu swoich anielskich zastępów przyobleczonych „w czysty, biały bisior” (Ap 19,14), który oznacza ich bezgrzeszność (zob. Ap 15,6). Na czele niebiańskich zastępów Chrystus, jak wskazuje Ap 17,14, pokona siły szatańskie uciskające Jego lud (por. Mt 24,30-31). Ostateczny konflikt sił zła z Chrystusem i Jego ludem prowadzący do drugiego adwentu został nazwany *armagedonem*.

Przeczytaj Ap 16,13-14. Jaka jest rola trzech nieczystych duchów w przygotowaniu świata na armagedon? W jakim sensie jest to szatańska podróbka poselstwa trzech aniołów z 14. rozdziału *Apokalipsy Jana* (zob. 1 Tm 4,1)?

W czasie ostatnich wydarzeń prowadzących do końca czasu łaski każdy człowiek będzie musiał wybrać, po której z dwóch stron stanie podczas armagedonu. Zanim nastąpi ten ostateczny duchowy bój, Jan widzi trzy demoniczne duchy przypominające żaby. Ostatnia próba szatana, by zwieść ludzkość, zostanie przeprowadzona z pomocą demonicznych kłamliwych duchów. Smok (pogaństwo i spirytyzm), bestia z morza (rzymski katolicyzm) i fałszywy prorok (odstępczy protestantyzm) zjednoczą się pod wodzą szatana (zob. Ap 13,11-12). Szatan uzdolni bestię podobną do baranka do dokonywania wielkich cudów obejmujących spirytystyczne objawienia (zob. Ap 13,13-17). Znaki te będą częścią zwodniczej strategii szatana w czasach końca w celu przekonania mieszkańców świata, by poszli za nim zamiast za Prawdziwym Bogiem.

Zaślepieni nienawiścią do Boga i Jego prawdy przywódcy światowi chętnie uwierzą w szatańskie kłamstwa mające pozór przyjemnych religijnych teorii (zob. 2 Tes 2,9-12). Ostatecznie zjednoczą się podczas finalnej bitwy, która doprowadzi do końca świata.

Przeczytaj Ap 16,16. Jak skuteczne będzie zwiędzenie szatana w czasach końca na celu zgromadzenia mieszkańców świata na armagedonową bitwę?

Zwodnicze demoniczne cuda odniosą ogólnoswiatowy sukces. Odrzucając biblijną prawdę, ludzie uwierzą w kłamstwo, któremu będą towarzyszyć zwodnicze cuda (zob. 2 Tes 2,9-12). Zjednoczą się w jednym celu, co zostało symbolicznie podkreślone przez ich zgromadzenie się w jednym *miejscu*, które po hebrajsku nazywa się Armagedon, co znaczy: góra Megiddo. Megiddo nie było górą, ale warownym miastem w dolinie Jezreel (czyli na równinie Ezdrelon) u stóp pasma górskiego Karmel. Miasto to miało ważne strategiczne znaczenie.

Równina Ezdrelon słynęła z wielu decydujących bitew w dziejach Izraela (zob. Sdz 5,19; 6,33; 2 Krl 9,27; 23,39-30). *Apokalipsa Jana* używa tego historycznego tła, by przedstawić finalny konflikt (zwany *armagedonem*) między Chrystusem a siłami zła. Mieszkańcy świata zostali przedstawieni jako zjednoczona armia pod przywództwem szatańskiego przymierza.

Wyrażenie góra Megiddo jest najwyraźniej nawiązaniem do góry Karmel wznoszącej się nad doliną, w której znajdowało się starożytne miasto Megiddo. Góra Karmel była miejscem jednej z największych konfrontacji w dziejach Izraela między prawdziwym Bożym prorokiem (Eliaszem) a fałszywymi prorokami Baala (zob. 18. rozdział *1 Księgi Królewskiej*). Ten pokaz miał rozstrzygnąć to, kto jest Prawdziwym Bogiem. Ogień, który spadł z nieba, wykazał, że Jahwe jest Jedynym Prawdziwym Bogiem i tylko On zasługuje na boską cześć. Ponieważ sporna duchowa kwestia armagedonowej bitwy: Czy być posłusznym Bogu, czy człowiekowi?, zostanie rozstrzygnięta *przed* wylaniem plag ostatecznych, ci, którzy staną po stronie smoka, bestii i fałszywego proroka (zob. Ap 16,13), znajdują się pod pełnym panowaniem diabła — podobnie jak Judasz, gdy wydał Jezusa na ukrzyżowanie (zob. Łk 22,3). Gdy uświadomią sobie, że stanęli po niewłaściwej stronie, będą wołali do gór, by upadły na nich i ukryły ich (zob. Ap 6,16; zob. także 2 Tes 1,7-8).

Jednak zanim zostaną wylane ostateczne plagi, Ap 13,13-14 przedstawia bestię z ziemi jako zrzucającą ogień z nieba, by zwieść mieszkańców świata i wmówić im, że fałszywy system religijny, obejmujący fałszywe ożywienie duchowe pod wpływem złych duchów, jest dziełem Bożym.

Armagedon to nie konflikt wojskowy między państwami, który miałby być stoczony gdzieś na Bliskim Wschodzie, ale globalne duchowe zmagania, w których Chrystus zdecydowanie sprzeciwi się siłom ciemności (zob. 2 Kor 10,4). Wynik tego starcia będzie podobny jak na górze Karmel, ale będzie miał ogólnoswiatowe skutki — Bóg zatriumfuje nad siłami ciemności.

Od wielu lat miliony ludzi śledzą polityczne i wojskowe zmagania na Bliskim Wschodzie jako rzekome znaki końca świata i armagedonu; pomimo licznych przepowiedni i wyznaczania dat armagedon, jakiego oczekują, nie nastąpił i nie nastąpi. Jak możemy się ustrzec popełniania podobnych błędów w kwestii interpretowania lokalnych wydarzeń jako rzekomego wypełnienia biblijnych proroctw?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Tylko ci, którzy żyją zgodnie z prawami zawartymi w *Biblii*, ostoją się w ostatecznej walce. Każdy stanie przed wyborem:

— Słuchać Boga czy ludzi?

(...). Apostoł Paweł, mówiąc o ostatecznych dniach, stwierdził: »Albowiem przyjdzie czas, że zdrowej nauki nie ścierpią« (2 Tm 4,3). Ten czas już przyszedł. Tłumy odwracają się od prawd biblijnych, gdyż te nie zgadzają się z pragnieniami grzesznego i miłującego świat serca, szatan zaś podsuwa im zwodnicze nauki, w jakich znajdują upodobanie.

Bóg chce mieć na ziemi lud, który jedynie *Biblię* uznaje za podstawę wszelkich nauk i reform. Ani opinie uczonych, ani twierdzenia nauki, ani artykuły wiary lub uchwały rad Kościołów, których jest tak wiele, jak wiele jest Kościołów, i które przeczą sobie wzajemnie, ani też głos większości — wszystko to razem wzięte nie może być argumentem za lub przeciw jakiegokolwiek zasadzie wiary. Zanim przyjmimy jakieś poselstwo lub naukę, powinniśmy zażądać najpierw wyraźnego dowodu:

— Tak mówi Pan.

(...). Głównym momentem tego wielkiego dramatu zwiedzenia będzie chwila, gdy sam szatan ukaże się ludziom jako Chrystus. Kościół długo czekał na przyjście Zbawiciela i na spełnienie swych nadziei. Teraz wielki oszust upozoruje przyjście Pana. W różnych częściach świata pojawi się wśród ludzi jako majestatyczna istota o oslepiającej jasności, przypominająca postać Syna Bożego przedstawioną w *Apokalipsie Jana* (zob. Ap 1,13-15). Wspaniałości, jaka będzie go otaczać, nie widziało jeszcze żadne ludzkie oko. W powietrzu zabrzmiał radosny okrzyk:

— Chrystus przyszedł! Chrystus przyszedł!

Ludzie złożą mu hołd, padając przed nim, a on podniesie nad nimi swe ręce, błogosławiąc ich, jak kiedyś Jezus błogosławił swych uczniów, gdy jeszcze był na ziemi. Jego delikatny i miły głos będzie brzmiał jak piękna muzyka. Łagodnym i współczującym tonem wypowie niektóre prawdy nieba, których kiedyś uczył Zbawiciel, uzdrowi chorych, a potem w przybranej postaci Chrystusa powie, że zmienił święcenie soboty na święcenie niedzieli i nakaże wszystkim czcić dzień, który on błogosławi. Stwierdzi następnie, że ci, którzy nadal święcą siódmy dzień, znieważają jego imię i nie chcą słuchać aniołów, jakich wysłał do nich ze światłem i prawdą. Będzie to największe zwiedzenie¹.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Przeczytaj ostrzeżenie Jezusa w Ap 16,15 wtrącone w opis przygotowań do armagedonu. Zwróć uwagę na podobieństwo tego ostrzeżenia do rady skierowanej wcześniej przez Chrystusa do zboru w Laodycei (zob. Ap 3,18). Jak słowa Chrystusa podkreślają znaczenie laodycejskiego przesłania dla ludu Bożego żyjącego w czasie przygotowania do tego finalnego konfliktu? W jaki sposób to przesłanie odnosi się do ciebie osobiście?

2. Białe szaty w *Apokalipsie Jana* symbolizują sprawiedliwość Chrystusa (zob. Ap 3,4-5; 19,7-9). Jedyne ci, którzy przywdzieją białą szatę sprawiedliwości Chrystusa, będą mogli przetrwać finalny kryzys. W jaki sposób możemy zachować nasze białe i czyste szaty dzięki krwi Baranka (zob. Ap 7,14)?

¹ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2018, wyd. XIX, s. 427-428, 447-448.